

en fastsat Aldersgrænse, f. Eks. 40 Aar, skal betale enten højere Indskud eller større Kontingent eller eventuelt begge Dele.

De øvrige herunder foreslaaede Tilføjelser er kun en Lovfæstelse af de allerede ad administrativ Vej fastslaede Regler.

Til § 11.

Man har anset det for rettest, at der fastsættes en Maksimumsgrænse for Kassen's Ydelse af Pengehjælp, idet det ellers kan befrygtes, at nogle Kasser af Konkurrencehensyn vil sætte Grænsen for Værdigheden af Hjælpens Ydelse meget højt (o: danne en Slags „Invalidkasser“).

Med Undtagelse af en Fagkasse og en Fabrikskasse i Hovedstaden yder nu ingen Sygekasse Dagpenge i længere Tid end 26 Uger i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder, og der vil derfor ikke ved den foreslaaede Maksimumsgrænse finde en Indskrænkning Sted af den af Kasserne nu ydede Hjælp.

Den nuværende Formulering af Sygekasselovens § 24, 2det Stykke, nødvendiggør i og for sig ikke, at et Medlem, der har opbrugt sin Hjælp, skal udtræde af Kassen; men da Bestemmelsen altid er forstaaet og praktiseret saaledes, er det anset for heldigt fremtidig udtrykkelig at udtale, at et saadant Medlem kan overgaa til at være bidragydende (hvilende Medlemsret).

Den nuværende Bestemmelse om, at et Medlem, hvis Ret som nydende Medlem er ophørt efter Regelen i § 24, 2det Stykke, først kan nyde Medlemsret fra næste Regnskabsaars Begyndelse, er foreslaaet slettet, navnlig for derved at forhindre, at der for en kronisk sygs Vedkommende skal blive et Tidsrum imellem Ophør af Hjælpen efter Fattiglovens § 63 og „næste Regnskabsaars Begyndelse“, i hvilket vedkommende ikke er berettiget til Hjælp af Sygekassen og derfor enten maa søge til Hjælpekassen eller Fattigvæsenet. Det er imidlertid ved den nye Bestemmelse ikke tilsigtet at aflaste Kommunerne for de Byrder, som maatte paahvile dem i Henhold til Fattiglovens § 63, og det er derfor fastsat, at Medlemmet vel straks efter Sygehjælpens Ophør paany kan nyde Hjælp fra Syge-

kassen, naar tilbørlig Lægeattest kan præsteres, men dog ikke Hjælp for Sygdomme, for hvilke han har Krav paa Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 63. Bestemmelsen om hans Nyderet fra Kassen kan navnlig faa Betydning med Hensyn til Sygehjælp til Børnene.

Ved den fornævnte Lægeattest vil en tilstedeværende kronisk Sygdom være at konstatere paa samme Maade som ved Optagelsen af et nyt Medlem, jfr. § 7, 3die Stykke.

Til § 12.

Paragraffen indeholder forskellige Bestemmelser vedrørende de Medlemmer, der kommer ind under Reglerne i Loven om Invalidrente, og er tænkt at skulle danne „Bindeleddet“ imellem Sygekasseloven og Invaliderenteloven.

Med Hensyn til Regelen i 4de Stykke henvises til det ovenfor i de almindelige Bemærkninger anførte.

Til § 13.

Ifølge Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 28. August 1918 om Valg af Medlemmer til Sygekassenævnet hører de bornholmske Sygekasser til samme Valgruppe som de sjællandske.

Da dette maa anses for mindre heldigt, idet Sygekasserne paa Bornholm under denne Ordning endnu ikke har haft og neppe vil faa Adgang til at blive repræsenteret i Nævnet, foreslaas dettes Medlemsantal udvidet, saaledes at det ene af de tilkommende Medlemmer vælges af Sygekasserne paa Bornholm. Det andet af de tilkommende Medlemmer skal i Anledning af den ved Sønderjyllands Indlemmelse i Kongeriget efterhaanden forventede Forøgelse af de jyske Sygekasser vælges af disse, der for Tiden vælger 3 af Nævnets 9 Medlemmer.

Til § 14.

Man har anset det for ønskeligt, at det paalægges Sygekasserne i deres Vedtægter at optage Bestemmelser om den Medlemmerne tilkommende Adgang til at faa Invaliderente.